מקטלאנית: איתי רון.

Carme Riera

כבר הבוקר אור והם עודם ערים , וטעמו של השחר המפציע, חמוץ מתוק בפיהם. כל הלילה לא עצמו עין , רובם עסקו בעבודות ההכנה והתפללו בלחש , כל אחד בביתו , ממלמלים מזמורי שבח והודיה . אחר-כך העלו כדים מתוך מחפורות בקרקע, בדקו בקפידה מקומות מסתור, חיטטו בְּמגירות , ובחרו במועילים שבין חפציהם : כסף, זהב, תכשיטים. הנשים מתקינות היו כיסים ומכפלות , רוקמות פרחים על חגורות ועל חצאיות , מתפיחות בצק, לשות ואופות לחם ועוגות . ואולם , מייד בהישמע דנדון פעמוני כנסיית "סנט אלוי ", הניחו הנשים את מחטיהן, כיבו את אש התנורים , נעלו את הסדנאות ויצאו לבושים בגדי יום טוב , ללכת אל המיסה.</ xml:namespace prefix = o?>

הרי הם נוטלים מן המים הקדושים , נכונים למילוי המצווה . מתערבים בין המתפללים ברחבי המקדש, אינם חוסכים בגינוני אדיקות .

בתום הטקס, הם שבים לסז'יי ולארז 'נטריה . איש אינו מחליף את בגדי היום טוב שלו בבגדים של חול . הם נכונים לצאת לטיול של ראשון בשבת , לבושים במיטב מחלצותיהם. הנשים נושאות ככרות לחם. הכול גמרו בנפשם לנצל את היום הנאה הזה , יום ללא עב , בשמים טהורים ותכולים , לסעוד ארוחת צהריים בחיק הטבע וליהנות מן האביב שדומה כי הקדים את זמנו והוא מבטיח רכות מתוקה . לא יצאו יחדיו , הלכו בקבוצות קטנות , חלקם עם משפחותיהם, אחרים – בגפם. איש לא משך תשומת-לב. הם ברכו את מכריהם, בני העיר , לשלום, קדים קידה עמוקה לגבירים הרמים ונושקים לכיפת האחלמה של הבישוף בהיתקלם בו דרך מקרה מול פשפש ארמונו בשובו מן התפילה . הבישוף מעניק להם את ברכתו גם הוא , מלטף ראשי ילדים הקרבים אליו , ילדים הפוסעים סמוך אל הנשים בועטים וקוראים בקולם . הכול היו רחוצים , נקיים ופסוקת נאה בשערם . בהגיעם אל בוסתן המלך עקפו אותם הגברים , התאספו ויצרו קבוצה מלוכדת. ניצבים היו בראש משפחותיהם חוצים כתמיד את "שער הים", תרים במבטם אחר מקומות נאים למנוחה כשהם תוהים מי מבין אזרחי העיר עשוי לקדם את פניהם על שפת הים . זקנים אחדים נותרו מאחור , גוררים צעדיהם בצליעה , ממהרים ככל יכולתם , חוששים שמא יאחרו להגיע . ממון רב יצא מכיסם ומילים הרבה – מפיהם, להצטרף אל המסע. חלקם התקשה להאמין, כי הגיעה העת . עמוסי כל רכושם – הזהב, הכסף והתכשיטים – הם פוסעים, נושאים חפצי-ערך בכיסיהם הפנימיים , בבטנות שנתפרו במיוחד לכותנותיהם , או לקפלי מכנסיהם .

מקטלאנית: איתי רון

רייררה, כרמה. "בתוככי הכחול האחרון" (*Dins el darrer blau*). מקטלאנית: איתי רון. הוצאת במבוק: גבעתיים, 2007.

RIERA, Carme. Betojejei Ha Kjol Ha Ajarón (Dins el darrer blau). Mi Catalànit: Itai Ron. Bambook: Guivatàyim, 2007.
Traduït per Itai Ron